

VINCENZA is een Italiaanse variant van **VINCENTIA**

----- door Dries van den Akker s.j. (zie ook: www.heiligen-3s.nl)

Betekenis

Vrouwelijke vorm van Vincentius: afgeleid van het Latijnse 'vincens' = 'overwinnend': 'overwinnaar'.

*

Vincentia (gedoopt **Caterina**) **Gerosa**, Lóvere bij Bergamo, Italië; stichtte; † **1847**.

Feest 28 juni.

Zij werd op 29 oktober 1784 geboren in het Noord-Italiaanse plaatsje Lóvere bij Bergamo. Op haar 40e ontmoette zij Sint Bartholomaea di Capitanio, met wie ze later de Zusters van Liefde van de het heilig kind Maria (= Suore della Carità di Santa Bambina Maria) stichtte. Zuster Vincentia volgde in 1833 Bartolomea op als abdis. Heiligverklaard in 1950.

*

Vicenta María López y Vicuña, Madrid, Spanje; stichteres; † **1890**.

Feest 26 december.

Zij werd op 24 maart 1847 geboren in de Spaanse plaats Cascante bij Tudela en stichtte een tehuis voor werkloze meisjes, waaruit in 1876 het instituut van de Dochters van de Onbevleete Maagd Maria voor Hulp in de Huishouding voortkwam. In 1888 werd de nieuwe congregatie officieel door de paus goedgekeurd. Zuster Vicenta had plannen om ook in Zuid-Amerika en Afrika huizen te openen. Maar dat liet haar zwakke gezondheid niet meer toe. Na een pijnlijk ziekbed stierf zij, 43 jaar oud. Heiligverklaard in 1975.

*

Vincentius van Valencia, Zaragoza, Spanje; diaken & martelaar; † **304**.

Feest 22 januari.

Volgens de legende is Vincentius samen met zijn bisschop Valerius van Valencia gevangen genomen tijdens de christenvervolgingen aan het begin van de 4e eeuw onder keizer Diocletianus. Ze worden in de kerker geworpen met de bedoeling dat ze daar de hongerdood zullen sterven. Na geruime tijd neemt de stadhouder aan dat ze lichamelijk behoorlijk verzwakt en uitgeput zijn en de dood al in de ogen zien. Dan laat hij ze voor zich verschijnen om ze over te halen hun God af te zweren. Maar beiden blijken nog kerngezond en in blakende conditie. De oude Valerius getuigt met zijn zachte stem van Christus. Maar de jonge Vincentius spreekt luid en duidelijk en vol overtuiging: "Jullie aanbidden goden van steen. Wij daarentegen de levende God en zijn zoon Jezus Christus." Woedend veroordeelt de stadhouder de oude bisschop tot verbanning en Vincentius tot de marteldood. Hij laat hem bijna vierendelen, gedeeltelijk villen en roosteren. Maar Vincentius sterft niet. Nu wordt hij in een vochtige en donkere kerker geworpen, waarvan de bodem bezaaid ligt met glasscherven en scherpe steentjes. Hier mag hij met zijn gewonde lichaam de dood afwachten. Maar er komen engelen om hem te troosten en de pijn weg te nemen. Ze verdrijven de duisternis en veranderen de scherven en steentjes in bloemen. Zoals Vincentius' luide lofzang voor God door heel de gevangenis weerklinkt, zo verspreidt zich ook de geur van de bloemen. Als de stadhouder ervan hoort is hij ontzet. Hij beveelt de martelaar te verzorgen en te verplegen. Hij moet genezen, want de machthebber is bang voor de reactie van het volk, als het zou horen dat Vincentius in de gevangenis zou zijn omgekomen. Maar nauwelijks ligt Vincentius in een zacht, schoon bed, of geeft de geest. De stadhouder voelt zich bedrogen. Woedend beveelt hij het lijk buiten de stad op het open veld te dumpen ten prooi aan roofvogels en wilde dieren. Maar een raaf vat post naast het lichaam en verjaagt alle bloeddorstige dieren. Zo konden de christenen het lichaam bergen en eerbiedig begraven.